

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndob/77/2025
Identifikačné číslo spisu: 8123210027
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:8123210027.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobcu ARCA CAPITAL Slowakei Beteiligungs GmbH, so sídlom Augasse 9/12, 1090 Viedeň, Rakúska republika, IČO: 67 141 110, zastúpeného AG LEGAL s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava, IČO: 50 326 511, proti žalovanému Pizzarelli s.r.o., so sídlom Biskupský dvůr 2095/8, Nové Město, Praha 1, Česká republika, IČO: 175 65 863, zastúpenému outcome legal s. r. o. (predtým SEDLÁČEK, advokátska kancelária s. r. o.), so sídlom Mostová 6, Bratislava, IČO: 51 018 128, o určenie vlastníckeho práva k obchodnému podielu, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 23Cb/152/2023, o návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Trenčín n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresnému súdu Prešov bol dňa 28.07.2025 doručený návrh žalovaného na prikázanie sporu vedeného pod sp. zn. 23Cb/152/2023 Okresnému súdu Trenčín z dôvodu vhodnosti (ďalej tiež „návrh“). Uvedený návrh bol obsiahnutý v podaní žalovaného (časť III) z 28.07.2025 s nadpisom - „Výjadrenie žalovaného k žalobe z 27.10.2023“. Žalovaný uviedol, že pokiaľ žalobca miestnu príslušnosť Okresného súdu Prešov na prejednanie a rozhodnutie veci odvodzuje od okolnosti vlastníctva obchodného podielu v spoločnosti ACS BIOMASA, s.r.o., so sídlom Staré Grunty 7A, 841 04 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO: 44 976 283 (ďalej tiež „ACS BIOMASA, s.r.o.“) žalovaným, tak žalovaný obchodný podiel v spoločnosti už nevláda a ACS BIOMASA, s.r.o. sídli v Bratislave. Žalovaný ďalej svoj návrh s poukazom na § 39 ods. 2 a 3 (zák. č. 160/2015 Z. z., ďalej tiež „CSP“) odôvodnil tým, že Okresný súd Trenčín už koná vo viacerých obdobných sporoch vedených voči žalovanému, ktoré vyvolala spoločnosť ACS Teplo j.s.a., so sídlom Družstevná 1090/86, 956 17 Solčany, Slovenská republika, IČO: 51 962 802 (ďalej tiež „ACS Teplo“), „ovládaná rovnakou ovládajúcou osobou ako žalobca (obidve spoločnosti patria do skupiny Arca) a zastúpená tým istým právnym zástupcom.“ Žalovaný tieto sporové konania špecifikoval v bode 8 písm. a/ až d/ návrhu a uviedol, že sú založené „na rovnakom skutkovom základe a takmer rovnakej právnej argumentácii.“

2. Žalobca vo vyjadrení zo 16. septembra 2025 k návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Trenčín uviedol, že je neopodstatnený a považuje ho za účelový. Poukázal na to, že v čase podania žaloby žalovaný vlastnil majetok v obvode Okresného súdu Prešov, čím bola založená miestna príslušnosť tohto súdu. Ďalšie súdne konania označené žalovaným síce môžu mať obdobný predmet sporu, nie sú však totožné. Zdôraznil, že: „ide o súdne konania medzi inými subjektami, ktorých predmetom nie je určenie vlastníckeho práva k obchodnému podielu v spoločnosti TeHo Bardejov.“ Z hľadiska úpravy príslušnosti súdu obsiahnutej v Civilnom sporovom poriadku nie je v tomto prípade relevantné, kde má sídlo žalobca, resp. právni zástupcovia sporových strán. Žalobca trvá na tom, že je daná príslušnosť Okresného súdu Prešov na prejednanie a rozhodnutie sporu.

3. Podľa § 39 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť spor prikázaný inému súdu tej istej inštancie. (2) Na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. (3) O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Prešov a Okresnému súdu Trenčín (§ 39 ods. 3 CSP), prejednal návrh žalovaného a dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prikázanie sporu Okresnému súdu Trenčín z dôvodu vhodnosti.

5. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Dôvody vhodnosti, opodstatňujúce prikázanie sporu inému súdu, môžu mať rôznu povahu. Môže ísť napríklad o dôvody finančné, zdravotné, sociálne a podobne. Vzhľadom na charakter delegácie, ako výnimky zo zásady, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter, teda musí ísť o dôvod hodný osobitného zreteľa. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania, ako aj pomerov účastníkov na oboch procesných stranách tak, aby prípadná delegácia nebola na ujmu niektorého z nich. Nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu, preto je delegácia vhodná podmienená aj jej súhlasom (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Ndob/64/2010 zo dňa 16.11.2010). Pozitívne rozhodnutie o návrhu na prikázanie sporu inému súdu je opodstatnené iba vtedy, ak od takého postupu možno dôvodne očakávať hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu iným súdom, než je ten, ktorý je podľa zákona miestne príslušný na konanie v danej veci.

6. Podstatou práva na zákonného sudcu je, že príslušnosť súdu pre riešenie konkrétnej veci sa musí riadiť vopred stanovenými pravidlami, a že podľa vopred stanovených pravidiel sa musí odohrávať aj pridelenie veci konkrétnemu sudcovi alebo senátu v rámci takto určeného súdu. Zásada zákonného sudcu predstavuje jednu zo základných záruk nezávislého a nestranného súdneho rozhodovania v právnom štáte a podmienku riadneho výkonu tej časti verejnej moci, ktorá bola súdom ústavne zverená. Dodržanie všeobecných zákonných podmienok určenia príslušnosti súdu je zárukou toho, že nedôjde k svojvoľnému určovaniu príslušnosti súdu, ktorého cieľom by mohlo byť ovplyvnenie výsledku súdneho rozhodovania (viď napr. nález Ústavného súdu Českej republiky z 12. marca 2009 sp. zn. III. ÚS 529/08). Taktiež podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky pojem zákonného sudcu je definovaný viacerými na seba naväzujúcimi kritériami, ktoré súčasne tvoria navzájom prepojené garancie reálneho obsahu tohto základného práva. K týmto kritériám v prvom rade patrí príslušnosť súdov (por. II. ÚS 577/2015).

7. Najvyšší súd už judikoval, že prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti (§ 12 ods. 2 OSP) predstavuje výnimku z práva občianskeho súdneho konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR), ako aj zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z

dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti občianskeho súdneho konania alebo jeho zrýchlenie (R 26/2016). Tieto závery sú naďalej aktuálne aj v právnom režime Civilného sporového poriadku s účinnosťou od 1. júla 2016.

8. Pri posudzovaní dôvodnosti použitia inštitútu prikázania veci z dôvodu vhodnosti (delegácie vhodnej) v danom prípade vzal najvyšší súd na zreteľ predovšetkým to, či by konanie na Okresnom súde Trenčín bolo s prihliadnutím na individuálne okolnosti danej veci rýchlejšie a hospodárnejšie, než na konajúcom Okresnom súde Prešov.

9. Podľa názoru najvyššieho súdu, dôvody uvádzané žalovaným nevykazujú znaky takej závažnosti a výnimočnosti, aby bolo možné danému návrhu vyhovieť. Z obsahu súdneho spisu nie je zrejmé, ani žalovaným nebolo preukázané, že by došlo k vylúčeniu sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania predmetného sporu (§ 39 ods. 1 CSP). Taktiež z návrhu na prikázanie sporu nevyplýva, že by jeho prejednanie na Okresnom súde Trenčín bolo vhodnejšie, teda rýchlejšie a hospodárnejšie (§ 39 ods. 2 CSP). Samotné tvrdenie žalovaného o existencii iných sporov majúcich obdobný skutkový a právny základ, vedených na Okresnom súde Trenčín a špecifikovaných v návrhu, jeho opodstatnenosť z hľadiska kritérií podľa § 39 ods. 2 CSP nezakladá. Ide o žaloby spoločnosti odchyľnej od žalobcu (ACS Teplo s.r.o.) voči žalovanému o určenie vlastníckeho práva k obchodným podielom, resp. k akciám v rôznych spoločnostiach (TOMA s.r.o., BARDENERGY, s.r.o., ACS Plyn s.r.o., KMET Handlová, a.s.). Doložením rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 36Cb/127/2024 z 23. mája 2025 o zamietnutí žaloby ACS Teplo voči Pizzarelli s.r.o. v spore o určenie vlastníckeho práva k obchodnému podielu v obchodnej spoločnosti TOMA, s.r.o., so sídlom Gorkého 2019, Topoľčany, IČO: 34 421 695, žalovaný skôr navodzuje domnienku, že prikázanie sporu navrhuje z dôvodu ním predpokladanej úspešnosti v konaní. Toto subjektívne vnímanie strany o v(ý)hodnosti konania a rozhodovania iným (prikázaným) súdom, však nemožno stotožňovať ani zamieňať s kritériom efektívneho a hospodárneho konania. Pritom zákonné a ústavné limity posudzovania a rozhodovania spoločne nadriadeného súdu vo veciach podľa § 39 CSP už boli najvyšším súdom vysvetlené vyššie. V ich rámci najvyšší súd v danom prípade splnenie zákonom stanovených dôvodov na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti nezistil.

10. Okrajovo najvyšší súd dodáva, že pri posúdení existencie podmienok pre vyhovieť návrhu na prikázanie veci inému súdu, zohráva význam aj stanovisko protistrany. Dôvody na prikázanie veci inému súdu tak neboli dané.

11. Najvyšší súd na zdôraznenie správnosti poukazuje na svoje skoršie uznesenie zo 17. januára 2026, sp. zn. 5Ndob/9/2026 v obdobnej veci s rovnakými stranami sporu, ktorým rozhodol rovnakým spôsobom, keď návrhu žalovaného nevyhoviel.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu, a to navrhovanému Okresnému súde Trenčín, z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP, preto návrhu žalovaného nevyhoviel.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.